

Î N C H E I E R E

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Golomoz Alexei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Golomoz Alexei împotriva Asociației obștești „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” cu privire la încasarea compensației pentru concediul anual nefolosit, compensației în legătură cu încetarea contractului individual de muncă și a penalităților de întârziere și, la cererea de chemare în judecată a Asociației obștești „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” împotriva lui Golomoz Alexei cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Golomoz Alexei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iulie 2015,

c o n s t a t ă

La 24 noiembrie 2014, Golomoz Alexei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Asociației obștești „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” cu privire la încasarea compensației pentru concediul anual nefolosit, compensației în legătură cu încetarea contractului individual de muncă și a penalităților de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Congresului Asociației din 26 decembrie 2006 a fost ales în funcția de președinte al AO „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova”, iar prin ordinul pîrîtului nr. 8 din 17 februarie 2012 a fost eliberat din această funcție.

Invocă că, conform art. 119 alin. (1) din Codul muncii, în caz de suspendare sau încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea

tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite, precum și achitare conform art.264 Codul muncii.

Astfel, indică că, calculul compensației pentru concediul anual nefolosit, conform extrasului din contul asiguratului de la Casa Național[de Asigurări Sociale, constituie 54471,64 lei, fiind salariul pe ultimele trei luni de muncă.

Calculul în corespundere cu hotărîrea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004 constituie pentru luna noiembrie 2011 - 23016,10 lei, luna decembrie 2011 - 10592,17 lei, luna ianuarie 2012 - 20863 lei, iar în total 54471,91 lei.

Reclamantul indică că, în ultimele trei luni au fost 66 de zile lucrătoare, iar de fapt lucrate de către el au fost 58 de zile.

De asemenea menționează că, coeficientul de calcul pentru calcularea compensației pentru concediul nefolosit este de 0,74 (66 zile lucrătoare : 89 zile calendaristice).

În sensul dat indică că, suma de 54711,91 lei se împarte la 58 zile de fapt lucrate, primindu-se suma de 939,17 lei și, prin urmare, $939,17 \text{ lei} \times 0,74 = 694,99 \text{ lei}$. Astfel, suma compensației pentru 73 zile pentru concediul anual nefolosit constituie 50734,27 lei ($694,99 \times 73 \text{ zile}$), însă i-a fost achitată suma de 35366, 25 lei, diferența rămasă constituind 15368,02 lei (50734, 27 lei-35366,25 lei).

La data eliberării din serviciu, pîrîtul nu i-a achitat suma de 15368,02 lei.

Mai menționează că, penalitatea pentru neachitarea deplină a compensației pentru concediul anual nefolosit, conform art. 330 din Codul muncii, constituie 14678,35 (15368,02 x 0,1% =15,37 lei x 955 zile).

Invocă că, conform art. 264 din Codul muncii, în caz de încetare a contractului individual de muncă încheiat cu conducătorul unității în baza ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) organului abilitat sau al proprietarului unității, în lipsa unor acțiuni sau inacțiuni culpabile, conducătorul este preavizat în scris cu o lună înainte și i se plătește o compensație pentru încetarea contractului individual de muncă înainte de termen, în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare. Mărimea concretă a compensației se stabilește în contractul individual de muncă.

Conform extrasului Casei Naționale de Asigurări Sociale din contul asiguratului, adică al său, salariul pe ultimele trei luni de muncă a constituit 54471,64 lei.

Salariul mediu lunar pentru ultimele trei luni a constituit 18157,30 lei (54471,64 lei: 3).

Susține că trei salarii medii lunare, calculate conform hotărîrii Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004, constituie 55285,81 lei. Prin urmare, suma neachitată este de 29670,01 lei (55285,81 lei - 25615,80 lei). Suma de 25615, 80 lei i-a fost achitată la 17 februarie 2012.

La fel, a indicat că penalitatea pentru reținerea nejustificată a compensației în legătură cu încetarea contractului individual de muncă, conform art. 330 din Codul muncii, constituie 28277,55 lei (29670,01 lei x 0,1% = 29, 67 lei x 955 zile).

Solicită reclamantul, încasarea din contul pîrîtului a compensației pentru concediul anual nefolosit în sumă de 15 368,02 lei, penalității în sumă de 14 678,35 lei, în total 30 046,37 lei, compensației în legătură cu încetarea contractului individual de muncă în sumă de 29 670,01 lei și a penalității în sumă de 28 277,55 lei, în total 57947, 56 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele solicitînd, încasarea de la AO „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” a compensației pentru concediul anual nefolosit în sumă de 15368,02 lei, penalității în sumă de 16827,98 lei, compensației în legătură cu încetarea contractului individual de muncă înainte de termen în sumă de 29670,01 lei și a penalității în sumă de 32488, 65 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

La 19 decembrie 2014, AO „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Golomoș Alexei cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pîrîtul Golomoș Alexei, prin decizia Congresului Asociației din 26 decembrie 2006, a fost ales președinte al Asociației Obștești „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova”.

La 23 decembrie 2011 s-a petrecut ședința Congresului al XVIII neordinar al asociației, la care președinte a fost ales M. Ostaf, iar pîrîtul, prin ordinul nr. 8 din 17 februarie 2012, a fost eliberat din funcție conform hotărîrii Congresului.

Necătfînd la aceste împrejurări, la 02 ianuarie 2012, pîrîtul a emis ordinul nr. 1, prin care, reieșind din totalurile activității de prestare a serviciilor contra plată de angajații AO „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” pe anul 2011, a efectuat adaos la salariul de bază al 11 angajați ai societății, inclusiv și-a stabilit și lui un adaos în mărime de 18 000 lei.

Menționează că, ordinul nr.1 din 02 ianuarie 2012, la ședința neordinară a membrilor Consiliului de administrare al AO „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” a fost anulat ca ilegal, deoarece a fost semnat de către o persoană care la moment nu dispunea de împuterniciri de președinte al Asociației, precum și au fost încălcate prevederile pct. 4.28 al Statutului asociației.

Astfel, indică că prin acțiunile sale ilegale, pîrîtul a cauzat AO „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” un prejudiciu material în sumă de 18000 lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, pîrîtului i-a fost expediată reclamația nr. 56/14 din 09 decembrie 2014, însă aceasta a fost lăsată fără soluționare.

Solicită reclamantul, încasarea de la pîrît a adaosului pentru totalurile activității de prestare a serviciilor contra plată de către angajații asociației pe anul 2011 în mărime de 18000 lei, taxei de stat în sumă de 540 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 ambele pricini au fost conexe într-un singur proces.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iulie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Golomoz Alexei împotriva Asociației obștești „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” cu privire la încasarea compensației pentru concediul anual nefolosit, compensației în legătură cu încetarea contractului individual de muncă și a penalităților de întârziere și, cererea de chemare în judecată a Asociației obștești „Societatea Antiincendiară din Republica Moldova” împotriva lui Golomoz Alexei cu privire la repararea prejudiciului material, ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Golomoz Alexei a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, s-a respins apelul declarat de Golomoz Alexei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iulie 2015.

La 10 decembrie 2015 Golomoz Alexei a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea lui să fie admisă.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate, considerîndu-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost aplicate și interpretate în mod eronat normele de drept material și au fost apreciate greșit probele.

Susține că, stabilirea compensației pentru încetarea contractului individual de muncă înainte de termen urma să se facă cu stabilirea salariului pe ultimile 3 luni, cu aplicarea perioadei de decontare de 3 luni.

De facto, indică că, la ziua eliberării - 17.02.2012, i-a fost calculată și plătită compensația în legătură cu întreruperea contractului individual de muncă, numai în sumă de 25615,80 lei, însă diferența de 29670,01 lei nu a fost calculată și plătită salariatului la ziua eliberării și pînă în prezent.

La fel, susține că, în privința calculului compensației pentru concediu anual nefolosit, instanțele de judecată au aplicat greșit legea materială.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Golomoz Alexei, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Golomoș Alexei este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Golomoș Alexei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Golomoș Alexei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi